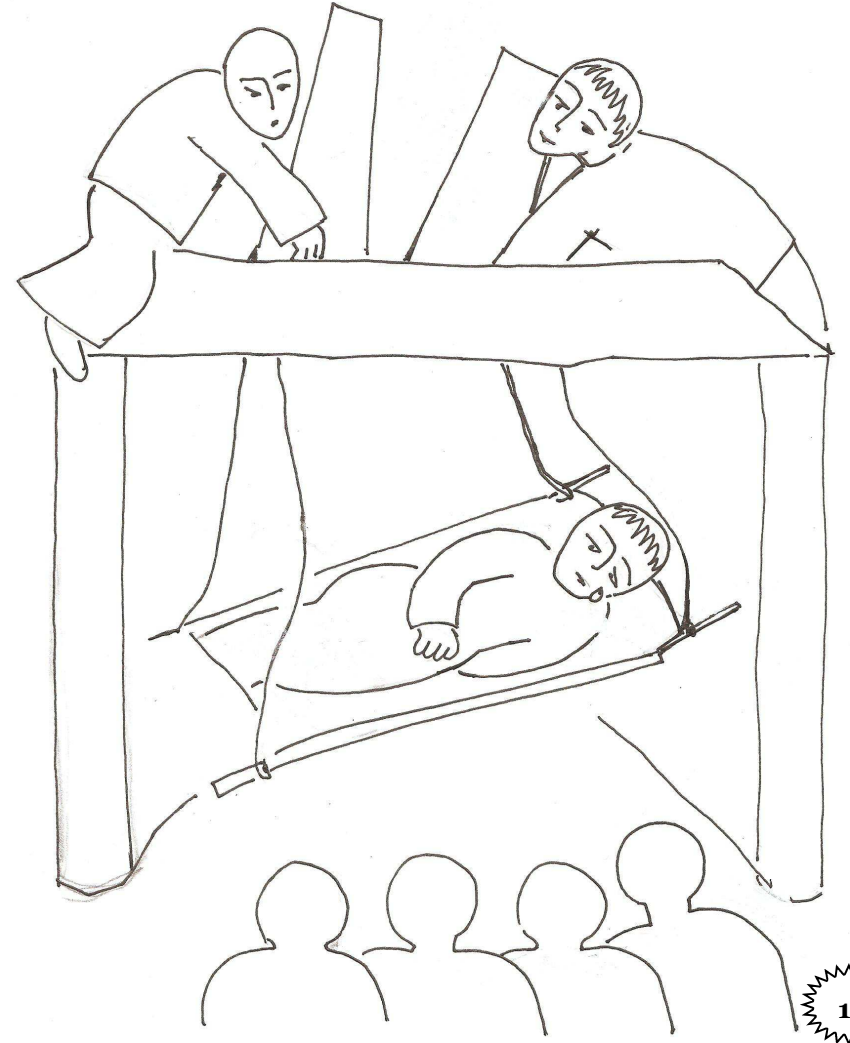

Ką žmonės sakė, išvydę vaikščiojantį paralyžiuotąjį?
Kokiais žodžiais jie išreiškė savo nuostabą?
Atsakymą perskaityk priešais veidrodį.

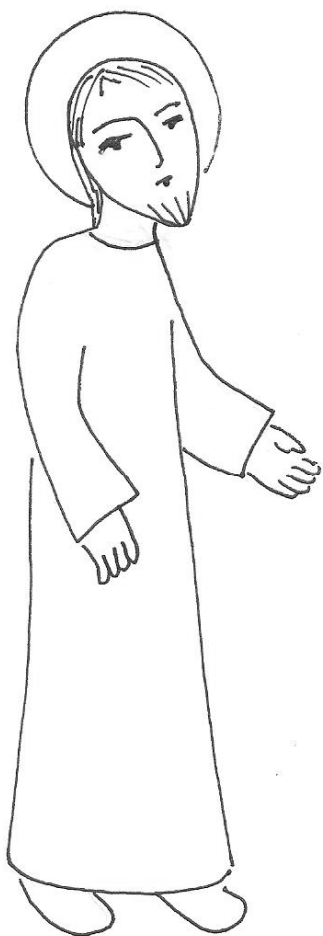
„Tokiai
paralyžiui
neįmanoma
atstoti.“

Kai Jėzus vėl atėjo į Kafarnaumą, žmonės išgirdo jį esant namuose, ir tiek daug prisirinko, jog nė prie durų nebeliko vietos. O jis skelbė jiems žodį.

Tada keturi vyrai atnešė paralyžiuotą žmogų. Negalėdami dėl minios prinešti jo prie Jėzaus, jie praplėšė stogą namo, kur jis buvo, ir, padarę skylę, nuleido žemyn neštuvus, ant kurių gulėjo paralyžiuotasis.

Nuspalvink.

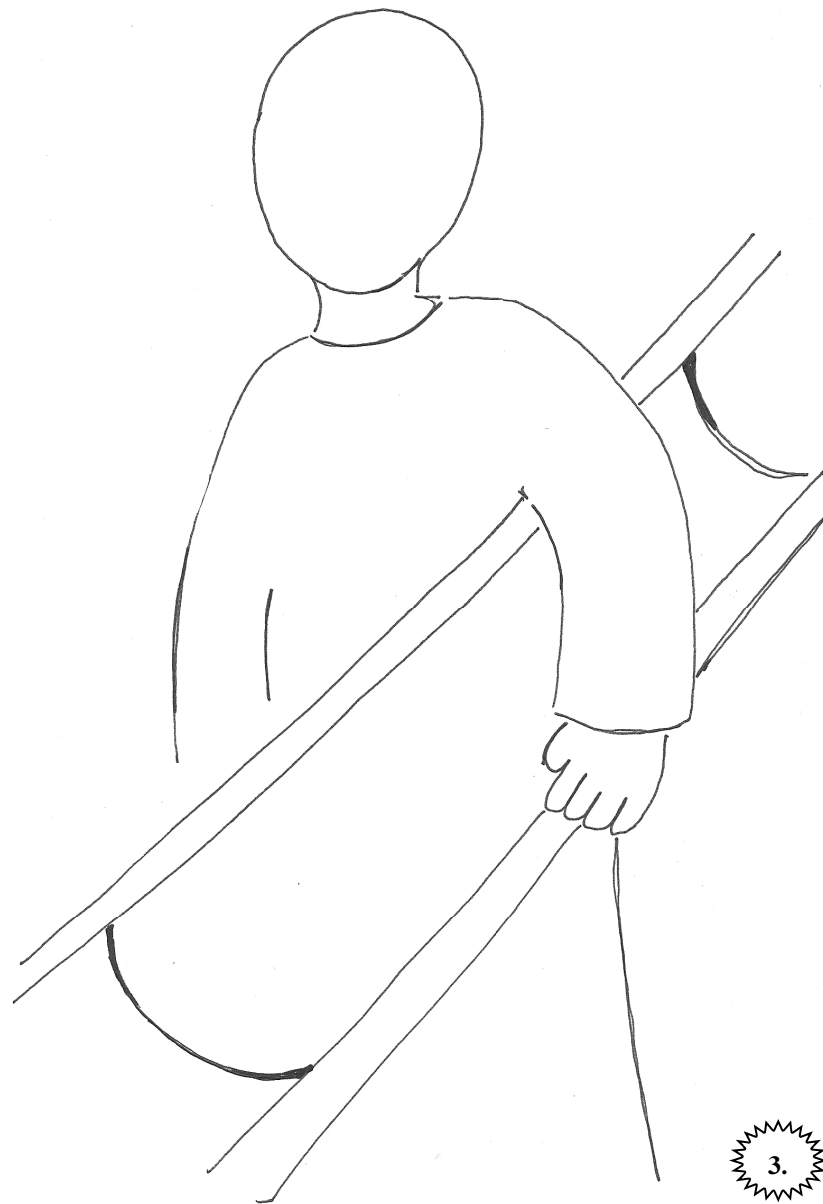

2.

Tenai sėdėjo keletas Rašto aiškintojų, kurie svarstė savo širdyje: „Kaip jis drįsta taip kalbėti? Juk jis piktžodžiauja! Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?!“

Jėzus, iš karto savo dvasia perpratęs jų mintis, tarė: „Kam taip manote savo širdyje? Kas lengviau – ar pasakyti paralyžiuotam: 'Tau atleidžiamos nuodėmės', ar liepti: 'Kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiok'? Bet, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią atleisti žemėje nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!“

Nupiešk pagydytajam žmogui veidą.
Kaip jis atrodė? Kodėl?

3.

Šis atsikėlęs tuojau pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau. Visi be galo stebėjosi ir šlovino Dievą, sakydami: „Tokių dalykų mes niekad nesame matę“.